

Wyrok Trybunału (pierwsza izba) z dnia 23 stycznia 2019 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez High Court (Irlande) – Irlandia) – M.A., S.A., A.Z. / The International Protection Appeals Tribunal, The Minister for Justice and Equality, Attorney General, Irlandia

(Sprawa C-661/17) ⁽¹⁾

Odesłanie prejudycjalne – Polityka azylowa – Kryteria i mechanizmy ustalania państwa członkowskiego odpowiedzialnego za rozpatrzenie wniosku o udzielenie ochrony międzynarodowej – Rozporządzenie (UE) nr 604/2013 – Klauzule dyskrecjonalne – Kryteria oceny

(2019/C 93/20)

Język postępowania: angielski

Sąd odsyłający

High Court (Irlande)

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: M.A., S.A., A.Z.

Strona pozwana: The International Protection Appeals Tribunal, The Minister for Justice and Equality, Attorney General, Irlandia

Sentencja

- 1) Artykuł 17 ust. 1 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 604/2013 z dnia 26 czerwca 2013 r. w sprawie ustanowienia kryteriów i mechanizmów ustalania państwa członkowskiego odpowiedzialnego za rozpatrzenie wniosku o udzielenie ochrony międzynarodowej złożonego w jednym z państw członkowskich przez obywatela państwa trzeciego lub bezpaństwowca należy interpretować w ten sposób, że okoliczność, iż państwo członkowskie, co do którego ustalono, że jest ono „odpowiedzialne” w rozumieniu tego rozporządzenia, notyfikowało swój zamiar wystąpienia z Unii Europejskiej zgodnie z art. 50 TUE, nie zobowiązuje państwa członkowskiego dokonującego takiego ustalenia do zbadania przez nie samo rozpatrywanego wniosku o udzielenie ochrony na podstawie przewidzianej w tym art. 17 ust. 1 klauzuli dyskrecjonalnej.
- 2) Rozporządzenie nr 604/2013 należy interpretować w ten sposób, że nie zobowiązuje ono do tego, aby ustalenie odpowiedzialnego państwa członkowskiego na podstawie kryteriów określonych w tym rozporządzeniu i korzystanie z przewidzianej w art. 17 ust. 1 wspomnianego rozporządzenia klauzuli dyskrecjonalnej należało do tego samego organu krajowego.
- 3) Artykuł 6 ust. 1 rozporządzenia nr 604/2013 należy interpretować w ten sposób, że nie zobowiązuje on państwa członkowskiego, które nie jest odpowiedzialne na podstawie określonych w tym rozporządzeniu kryteriów za rozpatrzenie wniosku o udzielenie ochrony międzynarodowej, do uwzględnienia najlepszego zabezpieczenia interesów dziecka i do rozpatrzenia przez nie samo tego wniosku na podstawie art. 17 ust. 1 wspomnianego rozporządzenia.
- 4) Artykuł 27 ust. 1 rozporządzenia nr 604/2013 należy interpretować w ten sposób, że nie wymaga on ustanowienia środka zaskarżenia decyzji o nieskorzystaniu z możliwości przewidzianej w art. 17 ust. 1 tego rozporządzenia, bez uszczerbku dla możliwości zaskarżania tej decyzji w ramach odwołania od decyzji o przekazaniu.
- 5) Artykuł 20 ust. 3 rozporządzenia nr 604/2013 należy interpretować w ten sposób, że w braku dowodu przeciwnego przepis ten ustanawia domniemanie, zgodnie z którym w celu jak najlepszego zabezpieczenia interesów dziecka sytuację tego dziecka należy rozpatrywać w sposób nierozdzielnie związany z sytuacją jego rodziców.

⁽¹⁾ Dz.U. C 42 z 5.2.2018.